

Нѣколко дни ескадрата пропътува между изви-сти брѣгове, покрити съ гъсти гори. Една сутринъ тя заобиколи вдадена навътре въ морето висока скала и се намѣри предъ дълга и широка ивица вода, на която краятъ се не виждаше. Всички мислѣха, че това е заливъ и че ескадрата трѣбва да вземе обратенъ пътъ, за да излѣзе въ открито море. Само Магеланъ не бѣ на сѣщото мнение. Той твърдѣше, че това е търсениятъ отъ него протокъ и продължи да върви напредъ. По едно време по брѣговетѣ почнаха на разни мѣста да се показватъ свѣтлини; виждаха се и пламъци. Това бѣха звани, съ които туземцитѣ съобщаваха едни на други за появяването на голѣмитѣ и страшни чудовища — корабитѣ.

Огнена земя.

Поради тѣзи огньове Магеланъ нарече прилежащитѣ острови „Огнена земя“.

Пресмѣтанаята на Магелана се оправдаха. Тѣй се сбъдна една велика мечта на великъ човѣкъ.